

Leányvári Újság

Leinwahrer Zeitung

XII. évf. 5. szám • 2018. december

Oremus pro invicem

Az Esztergomi Ferences Gimnázium hajdani irodalom tanárát, a szigoráról elhíresült Dr. Lukács Istvánt egy alkalommal már idéztem az újság hasábjain: „nem sokfélét, hanem sokat kell olvasni”. Most az a mondása jutott eszembe, hogy „aki nem tanul latint, soha nem lesz művelt ember”. Igaza volt. Jómagam is reálosztályba jártam, s németet tanultam latin helyett. Később a teológiai tanulmányok miatt muszáj volt némi jártasságra szert tenni a latin nyelvben, ami nagyjából kimerült abban, hogy megjegyeztem néhány mondást, így a címben szereplő ősi felszólítást is, melyet szívesen használtak levél befejezéseként, mintegy búcsúzásul: *Oremus pro invicem – Imádkozzunk egymásért!*

Nehéz évről évre karácsonyi cikket írni, bármennyire kimeríthetetlen a téma, ezért arra gondoltam, idén közös imára hívom a Kedves Olvasót. Készüljünk együtt a Karácsonyra úgy, hogy kifeszítünk egy ima-hálót Leányvár fölé. Ennek lényege abban áll, hogy végiggondoljuk, kik azok, akikre neheztelünk, netán haragszunk, akiknek az életvitele, stílusa, modora ellenszenves számunkra, akiket nem szívesen látunk, akiknek meg kéne bocsátanunk. Karácsonyig minden nap – s talán utána is – mondjunk el értük egy imát (Miatyánk, Üdvözlégy), személyessé téve azáltal, hogy keresztnévükön szólítva az illetőket, hozzátesszük: „N., Isten iránti szeretetből megbocsátok Neked”. Ha erre képesek leszünk, megtapasztaljuk ennek az imának megtisztító és felszabadító erejét, és visszatükrözzük Isten irántunk való szeretetét, aki nem azért szeret minket, mert mi jók vagyunk, hanem azért, mert Ő jó.

Ez a láthatatlan kegyelmi háló sokkal többet jelent a világhálónál, mely a bolygó minden kincsét és szeméjét válogatás nélkül zúdítja ránk, és sziszifuszi küzdelmet vár tőlünk, ha az értékes és értelmes részét el akarjuk különíteni a hamis és megtévesztő, nemegyszer lelkeket kizsákmányoló, családi békét és meghitt emberi kapcsolatokat szétziláló részétől.

Készüljünk együtt a Karácsonyra, lélekben tegyük oda imaajándékunkat felebarátaink, különösen ellenségeinknek vélt embertársaink fája alá, ezáltal olyan hálót feszítve Leányvár fölé, amely láthatatlan ugyan, de erősebb minden más hálónál, mert az irgalmas szeretet szálaiból fonódik. *Oremus pro invicem!*

Feldhoffer Antal

plébános

Önkormányzati hírek

TELEPÜLÉSI ÜGYSEGÉD

A Járási Hivatalok Hatósági Osztályához tartozó települési ügysegéd az ügyfelek lakóhelyén – Leányváron az önkormányzat épületében tartott ügyfélfogadás keretében, minden pénteken 10.30-tól 12.00-ig – segít a járási hivatal hatáskörébe tartozó ügyek intézésében, közreműködik az eljárások megindításában és szükség esetén az eljárásban is, tájékoztatást ad az ügyfeleknek, a szükséges nyomtatványokat biztosítja és segítséget nyújt a kitöltésükben, valamint továbbítja a hatáskörrel rendelkező szervhez.

A szolgáltatás célja, hogy a településeken tartott ügyfélfogadás során a települési ügysegéd segítségével valamennyi helyi lakos számára biztosított legyen a gyors és hatékony ügyintézés.

A települési ügysegéd feladatai közé tartoznak a következők:

a) Kormányablak hatáskörök:

- lakcímváltozással kapcsolatos kérelem átvétele és továbbítása
- lakcímnyilvántartásból adatszolgáltatásra irányuló kérelem átvétele és továbbítása
- mozgáskorlátozottak parkolási igazolványával kapcsolatos ügyek
- egyéni vállalkozók hatósági ellenőrzése kapcsán benyújtandó iratok átvétele

b) Szociális ügyek:

- egészségügyi szolgáltatásra való jogosultság
- ápolási díj megállapítása iránti kérelem
- közgyógyellátás iránti kérelem
- időskorúak járadéka iránti kérelem
- aktív korúak ellátása
- hadigondozott igénybejelentés
- mozgáskorlátozottak gépjárműszerzési támogatása

c) Hatósági ügyek:

- szabálysértési feljelentés átvétele és továbbítása
- fogyasztóvédelmi eljárásokkal, panaszokkal kapcsolatos kérelmek
- tájékoztatás az áldozatsegítói eljárásról
- jogi segítségnyújtással kapcsolatos tájékoztatás
- levegőtisztasági ügyek
- Társasház kezelői és ingatlankezelői szolgáltatás bejelentése
- Temetkezési szolgáltatás tevékenységének végzéséhez kérelem

d) Családtámogatási és társadalombiztosítási ügyek:

- anyasági támogatás
- családi pótlék (nevelési ellátás / iskoláztatási támogatás)
- gyermekgondozást segítő ellátás – GYES
- gyermeknevelési támogatás – GYET
- TAJ kártya, európai egészségbiztosítási kártya
- kérelem a nyugdíjbiztosítás által nyilvántartott adatokra vonatkozóan
- nyugdíjbiztosítási egyszeri segély
- egészségbiztosítási egyszeri segély
- nyugellátás méltányosságból történő emelése iránti kérelem átvétele és továbbítása a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatóság felé.

e) Foglalkoztatási ügyek:

- hatósági bizonyítvány iránti kérelem átvétele

f) Gyermekvédelmi és gyámügyi hatáskörök:

- jelzés a gyermek védelembe vételére (gyermekjóléti szolgáltatások),
- szülői ház elhagyása iránti kérelem
- otthonteremtési támogatás iránti kérelem
- gyermektartásdíj megelőlegezése iránti kérelem
- gondnok és gyám számadásához szükséges nyomtatvány átvétele

g) Egyéb ügykörök:

- Járási Hivatalok hatáskörébe tartozó kérelmek, illetve mellékletei átvétele és továbbítása
- egyéb beadványok, hiánypótlások átvétele (bármely folyamatban lévő eljárással kapcsolatosan),
- írásbeli panaszok átvétele

h) Elektronikus ügyintézéshez kapcsolódó ügyek:

- ügyfélkapu regisztráció
- tájékoztatás nyújtása cégkapuról
- tájékoztatás az elektronikus ügyintézés lehetőségeiről (e-papír, RNY, RKTA)

CSALÁDSEGÍTÉS ÉS GYERMEKJÓLÉTI SZOLGÁLTATÁS

Leányvár Község Önkormányzata a családsegítő- és gyermekjóléti szolgálatot társulás formájában a Dorogi Többcélú Kistérségi Társulás keretei között működő Dorog és Térsége Családsegítő- és Gyermekjóléti Szolgálat által biztosítja. A Szolgálat heti egy alkalommal, Leányvár Község Önkormányzata tanácstermében ügyfélfogadást és személyes családgondozást tart.

Tájékoztatjuk a Lakosságot, hogy a kihelyezett ügyfélfogadás rendje 2018. decemberétől az alábbiak szerint alakul: szerda: 9.00-12.00

A Családsegítő- és Gyermekjóléti Szolgálat elérhetősége hivatali ügyfélfogadási időn kívül:

2510 Dorog, Hantken Miksa u. 8. I. emelet, Intézmények Háza. Tel.: +36 (33) 431-170

Tájékoztatás igazgatási szünetről és megváltozott ügyfélfogadási rendről

Tisztelt Lakosok!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy Leányvár Község Önkormányzata és a Piliscsévi Közös Önkormányzati Hivatal Leányvári Kirendeltsége

2018. december 27-én és 28-án igazgatási szünet miatt zárva tart.

2018. december 17. és 2018. december 21. között megváltozott ügyfélfogadási rendben: minden nap 8 - 12 óra között várjuk ügyfeleinket.

*Békés, boldog karácsonyt és sikerekben gazdag új évet
kíván községünk minden lakójának
Leányvár Község Önkormányzata!*

70 éves a Leányvári Óvoda – Kindergarten Leinwar (1948-2018)

„Ha a lelkünk egymáshoz ér, az adja az ünnep igazi értékét és melegét.”

Intézményünk, a Leányvári Óvoda 2018 októberében kétnapos rendezvény keretében ünnepelte meg a 70. születésnapját.

De milyen is volt az élet a kezdeti időkben?

1948-ban az MNDSZ (Magyar Nők Demokratikus Szervezete) Napközi Otthont szervezett a faluban élő gyerekek ellátására, felügyeletére. A gyermekek felügyeletét Soproni Margit vállalta, a főzést pedig Hugyec Istvánné. A kezdeti időszakban a gyerekek létszáma 50-60 fő volt, majd az 50-es évek elejére 80-100 főre emelkedett a gyereklétszám.

Milyen is volt akkor az óvoda? Egy helyiséget próbáltak az asszonyok rendbe hozni, súroltak, meszeltek, és összegyűjtöttek néhány bútort, eszközt, ami szükséges volt. Pl. vödöröt, lavórt, asztalt, hokedlit, fakanalat stb. 1949. november 1-jén a község képviselőtestülete felkérte a helyi MNDSZ elnökét, Szellő Istvánnét a napközi vezetésére és a vezetői teendők ellátására. Az 1989. december 21-én megjelent „Dolgozók lapja” nevű megyei napilapban „Valakinek vigyázni kellett a gyerekekre” címmel így emlékezik vissza „Gizi néni” a kezdeti évekre:

„A községházán dolgoztam. Itt tudták rólam, hogy közgazdasági egyetemet végeztem, gondolták, jó leszek óvónőnek. A községtől a romos, elhanyagolt Kreidl-féle kocsrát kaptuk meg. Az épületnél a gyerekek voltak csak elhanyagoltabbak. Szomorú volt a helyzet. Nagyon lassan, lépésről lépésre alakítottuk ki az óvodát, amennyi téglánk volt, úgy haladtunk előre.” Milyen pedagógiai elvek foglalkoztatták Gizi nénit? *„Semmi féle... csak a gyermekmegőrzés. A szülőknek a bányába, a parlagon maradt földekre kellett menniük. Valakinek vigyázni kellett a gyerekekre.”*

1959. augusztus 1-jén a német nemzetiségi származású Eifert Rozáliát kinevezték óvónőnek, majd 1960-tól

vezető óvónői beosztásba került. A vezetői feladatokat 36 évig látta el. 1959 őszétől a megyei tanács V.B. (Végrehajtó Bizottság) művelődésügyi osztálya engedélyezte a nemzetiségi csoport működését.

Szakmár Jánosné (született: Eifert Rozália) nevéhez fűződik a nemzetiségi csoportok indítása, a gyerekekkel való szakszerű foglalkozások bevezetése és az óvoda irányítása is. 1983-tól a megye német nemzetiségű óvodáinak a felügyeletét látta el.

„Agilis szervezés jellemzi egész lényét. Ennek köszönhetően jutott el oda, hogy 36 év munkája eredményeként egy szép, szakmai körökben elismert óvodából vonult nyugdíjba. Az óvoda 50 éves történetéből 36 év az ő irányítása alatt telt el, 36 év az ő kezébe volt letéve.” Így emlékezett meg munkásságáról az óvoda 50. születésnapján, 1998-ban Kiss Lászlóné (Grósz Márta) az akkor már 3 éve kinevezett új vezető óvónő.

1995-ben az óvoda vezetője a szintén nemzetiségi származású Kiss Lászlóné lett. Elődje munkájának folytatásaként 22 év vezetői munkával az anyanyelvet, a hagyományokat éppúgy szívügyének tekintette, mint elődjei. Számos bel- és külföldi továbbképzésen vett részt, ahol sok tapasztalatot szerzett az óvodavezetés és nyelvoktatás területén.

2018. január 1-jén az óvoda új vezetője én, Szakmár Krisztina lettem, az 1995-ben nyugdíjba vonult óvodavezető, Szakmár Jánosné az édesanyám.

Feladatom és egyben kötelességem, hogy az elődeim munkáját továbbvigyem, az óvoda jó hírnevét megőrizzem, és a hagyományok ugyanúgy beépítésre kerüljenek az óvoda mindennapi életébe, mint ahogy tették ezt elődeim. Lehetővé kell tenni, hogy a gyerekek találkozzanak a magyarországi németek kultúrájával, életformájával.

A Leányvári Óvoda – Kindergarten Leinwar 70. születésnapja

(2018. október 18-19.)

A kétnapos rendezvény első napján a gyermekeket és szülőket láttuk vendégül a gyönyörűen parkosított játszókertünkben. A „Bajnai Zöld Tündérek” bábcsoport mesejátékával kezdődött a délutáni ünnep, majd egy platánfát ültettünk a 70. születésnap emlékére a játszókertben, amit Friedmann Károly kertészmérnök ajánlott fel az óvodának. A gyerekek szorgos munkája képpen a fa hamar elfoglalta az új helyét, a kisebb gyerekek pedig öntözőkannákkal locsolták meg kertünk új díszét.

Nagy sikongatás közepette megérkezett a születésnap ióriástortánk, amit két „cukrász” dolgozónk készített el, Horváth Lajosné, Marika és Polákné Hadi Erika. Saját bevallásuk szerint ekkora tortát (kb. 40x80 cm) még sosem sütöttek. A rekordméretű csokitorta rekordidő alatt el is fogyott, mert olyan finom és friss volt, hogy a gyerekek sorban álltak az újabb szeletért.

A délután folyamán mézeskalácsokat díszítettek a gyerekek a szülőkkel, ill. szülinapi tortát készítettek papírból. Közben mulatoztunk, táncoltunk, vonatoztunk a zöld fűben. Azt gondolom, vendégeink boldog, kedves mosolya tükrözte mindazt, hogy jól sikerült a délután és jól érezték magukat gyerekek és felnőttek egyaránt.

A rendezvény második napján meghívtuk óvodánk egykori dolgozóit, Leányvár Község Önkormányzatát, Leányvár Község Képviselőtestületét és a Német Nemzetiségi Önkormányzat tagjait, valamint a helyi intézmények vezetőit. Az ünnep fontosságáról, értékéről és annak melegéről szóló gondolataimmal nyitottam meg a 70. születésnapunkat.

A programot a nagycsoportosok (Gomba csoport) német nyelvű műsora folytatta. A gyönyörű táncos, zenés műsort harmonikán kísérte Sax Norbert. A gyerekek arcáról olyan boldogság és öröm sugárzott, annyira várták, hogy szerepelhessenek ezen a napon. Nagyon büszke is vagyok rájuk, mert idén már többször álltak színpadra és mindig nagyszerű élményt nyújtott a műsoruk a jelenlévő vendégek számára. Az óvodapedagógusokból álló alkalmi kórus folytatta a műsoros délutánt, német és magyar népdalokat énekeltünk, szintén Sax Norbert harmonikakíséretével. Sax Noel és Sax Bernárd egy gyönyörű dallal örvendeztetett meg bennünket, édesapjuk hangszeres kísérete mellett.

Az ünnepi délután hátralevő részében Szakmár Jánosné, nyugalmazott óvodavezető mesélt nekünk az óvoda 37 évéről, a kezdetekről, a nehézségekről és szépségekről egyaránt. Történeteket osztott meg velünk, amit a széksorokban ülő valamikori óvodásai mosolyogva hallgattak végig. Kiss Lászlóné, nyugalmazott óvodavezető a magyar óvodák történetéről és az első magyar óvónőkről mesélt nekünk. Szakmai beszédében összefoglalta a leányvári óvoda történetét is.

A születésnap torta felvágása és elfogyasztása után egy fotókiállításra invitáltuk a kedves vendégeinket, ahol a 70 évet dolgoztuk fel képekben, szövegben egyaránt. A képek nézegetése közben nem maradtak el a jóízű beszélgetések, a régi időkre való visszaemlékezések sem. Jó volt találkozni olyan vendégekkel, akikkel együtt dolgoztunk egykoron, ill. akik óvodásként neveltek, terelgettek bennünket. A fotókiállítás mellett régi játékokból álló kis alkalmi múzeumot hoztunk létre az egyik csoportszobában, ahol a kiállított tárgyak segítségével visszatekinthettünk a gyerekkorunkra.

A fotókiállítás képei három héten keresztül látogathatóak voltak bárki számára. A kiállított tablókhoz kvíz kérdéseket állítottunk össze, hogy a hozzánk járó gyerekek szülei, illetve a fotókiállítást megtekintő vendégek a tesztet kitöltve megismerhessék óvodánk múltját és egy nyereményjátékban vehessenek részt. Nagy örömünkre szolgált, hogy a helyi általános iskola hat osztálya is eljött, és a népismeret óra keretében megtekintették a fotókiállítást, ill. részt vettek a kvízzjátékban. A tesztet helyesen kitöltők között Márton napján két plüssmackót sorsoltunk ki.

Márton napján egy nagyszerű dologgal kezdődött az ünnep. Boldogan jelenthettem be a szülőknek, hogy óvodánk új nevet kapott: **Kirschbaum Kindergarten Leinwar – Cseresznyefa Óvoda Leányvár** néven működünk tovább. Köszönjük a helyi képviselőtestület által felajánlott cseresznyefát, amit az udvaron fogunk majd elültetni.

A születésnapra sok szép ajándékot kapott az intézmény, amit ezúton is nagyon köszönünk! Köszönettel tartozom továbbá a lelkes kis csapatnak, a dolgozóimnak segítségükért és szorgalmukért. Az óvodánkba érkező vendégek közül többen azt mondták: „Olyan az óvodátok, mint egy ékszerdoboz!” Azt gondolom, hogy ez egy jól működő alkalmazotti közösség dicsérete is lehet egyben.

Az óvoda egykori és mai dolgozóiról készült a kép az ünnepnapon. Balról jobbra haladva:

Feketéné Pándi Ildikó, Malomvizi Réka, Tóthné Adamik Marianna, Schiszler Szabina, Bagosi Nóra, Tóth - Pető Krisztina, Kláryiné Glebocki Judit, Szakmár Krisztina, Kiss Lászlóné- nyugalmazott óvodavezető, Csontos Lénátrné – nyugalmazott óvónő, Szakmár Jánosné –nyugalmazott óvodavezető, Szabó Noémi, Eichardt Éva, Zinkné Szabó Katalin, Polákné Hadi Erika, Tillmann Imréné, Horváth Lajosné.

Szakmár Krisztina

óvodavezető

Óvodapedagógusaink is megemlékeztek az ünnepről, az eltelt 70 évről, az alábbi sorokban az ő gondolataikat olvashatják:

„Az otthon nem egy hely, hanem egy érzés”. Ez az idézet áll leginkább közel hozzám óvodánk 70. születésnap rendezvényének kapcsán. Megannyi kisgyermek lépte már át óvodánk kapuját a hosszú évek alatt, akiknek második családja, otthona lehetett nap mint nap. Sok szép emlék fűz ide, hiszen én is ide jártam, itt cseperedtem fel, itt hintáztam, itt bújócskáztam, itt játszottam a barátnőimmal, itt búcsúztam rózsaszín nemzetiségi ruhában sváb mondókákkal, dalokkal.

A fotókiállításon együtt keresgeltük meg önmagunkat a képeken egykori csoporttársaimmal, akiknek a gyermekei most óvodások. Érdekes látni, feleleveníteni a közös élményeket generációról generációra. Szívhez szóló előadások részese lehettem az egykori óvodavezetők nyújtotta „időutazáson”, melyből megtudhattuk, hogyan is indult útjára egykor 70 évvel ezelőtt a mi Leányvári Óvodánk.

„Boldog, aki örömmel tesz, és a tettnek örül” – Johann Wolfgang von Goethe idézetével kívánok még sok-sok élményekben és eseményekben bővelkedő esztendőt!

Klányiné Gleboczki Judit – óvodapedagógus

Jó érzéssel gondolok vissza az óvoda 70. születésnapjára és az azt megelőző közös munkára. Jó volt együtt ötletelni a kolléganőkkel és ezeket az ötleteket, terveket együtt megvalósítani. Az első napon a gyerekekkel ünnepeltük a születésnapot, amit izgatottan vártak. Öröm volt látni, ahogy a gyerekek boldogan alkottak a szüleikkel a barkácsasztaloknál.”

Bagosi Nóra – óvodapedagógus

Óvodánk 70 éves születésnapját hosszú hetek munkája előzte meg, melynek mindenki aktív részese volt. Rendezvényünk két napból állt. Programunk első napjának délutánján kizárólag a gyerekekről szólt. Örömmel töltött el mindannyiunkat, hogy ilyen sokan részt vettek rajta szüleikkel együtt, jó volt látni a sok-sok vidám gyermekarcot. Programunk második napjára óvodánk egykori dolgozói látogattak el. Öröm volt újra látni és beszélgetni azokkal a kollégákkal, akikkel pár éve együtt dolgoztam, illetve az egykoron itt dolgozóktól érdekes történeteket hallgatni, régi korok emlékeiről beszélgetni. A vendégeknek a mi Gomba csoportos gyermekeink készültek műsorral. Büszkeséggel töltött el, hogy a gyerekek rövid idő alatt milyen ügygyesen megtanulták a dalokat, táncokat, melyeket szívesen mutattak be a közönségnek. Azt gondolom, hogy a születésnapot megelőző munkálatok, illetve maga a rendezvény remekül összekovácsolta a munkaközösségünket. Örülök, hogy ennek a csapatnak én is tagja lehetek.

Szabó Noémi – óvodapedagógus

Óvodánk 70 éves lett. Azt gondolom, hogy emberi években számolva is idősnek számít. 2015-ben, mikor ide kerültem az oviba, nem is gondoltam arra, hogy ilyen nagy volumenű esemény részese lehetek majd. A szülők, gyerekek visszajelzései alapján azt gondolom, kedves kollégáimmal jól megszerveztük ezt a programot. Számomra ez a „munka”, amit tettünk, pozitív hatással bírt. Csapatmunka volt, egy csapatként működtünk. Én személy szerint erre a napra is pozitívan tekintek vissza. Jó volt látni, ahogy idősebb, nyugdíjazott kollégáink szívesen meséltek az óvodában eltöltött éveikről. Remélem, hogy sok ilyen élménnyel lehetek majd én is gazdagabb.

Eichardt Éva – óvodapedagógus

Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy az intézmény fennállásának mindkét kerek évfordulóján részt vehettem, mivel a Leányvári Óvoda az első munkahelyem.

Kolléganőimmal lelkesen készültünk az alkalomra, a fiatalok ügyes kezeit dicséri, hogy a hetvenedik születésnaphoz illő ünnepi díszbe öltözött óvodánk. A rendezvény első napján jelenlegi óvodásainkat és családjaikat láttuk vendégül: jó volt látni az őszinte örömet a gyermekek arcán, és jó hangulatú, kötetlen beszélgetést folytathattam a szülőkkel is. A második nap a múltidézésről szólt, ahová szeretettel vártuk egykori dolgozóinkat: ellátogatott hozzánk az az óvónő is, aki nagyon fontos szerepet játszott abban, hogy ezt a hivatást választottam. Nagyon örültünk a sok ajándéknak, a hangszereknek, a diavetítőnek, az édességeknek, a blúzoknak és kötényeknek.

Mivel a mindennapok leginkább a jelen teendőivel és a jövő tervezésével telnek, ezért különösen jó érzés volt, hogy a rendezvényen az óvoda múltja is megelevenedett.

Feketéné Pándi Ildikó – óvodapedagógus

Sankt Martinsfest im Kindergarten

Szent Márton napi ünnepség az óvodában

„Ich geh’ mit meiner Laterne...” - énekelték a Gomba csoportos gyerekek, színes lámpásaikkal világítva, mint kis törpék a bányába menet bandukoltak fel az óvoda játszókertjébe, ahol már izgatottan várta műsorukat a falu apraja-nagyja.

Dobszó kíséretében tették közhírré, hogy ma este Szent Márton legendájának történetét ismerheti meg a közönség, amelyben láthatták a lovas hadsereg bevonulását, Márton jócselekedetét, mely szerint jószívvel osztja meg kenyerét és köpenyét egy szegény emberrel, majd megpróbál menedéket találni a város szélén egy kis libaólban. Végül mégis elárulja őt a libák hangos gágogása, és püspökké választják. Ezen az estén rá emlékezünk. „Lámpásaink fénye a jócselekedeteket juttatja el az emberekhez” – ezzel a gondolattal ért véget a nagycsoportosok remek kis előadása.

Ezután következett a születésnapi kvízzjáték nyertesének kisorsolása. A nyertesek Madar Edvin óvodás és Visnyei Natália 5. osztályos tanuló boldogan ölelheték magukhoz nyereményeiket, egy-egy barna plüssmackót.

Időközben megérkezett Szent Márton /Tóth Barnabás, bátor kis lovasunk/ is egy gyönyörű barna paripán, három másik ló kíséretében. Így már kezdetét vehette a lovas-fáklyás-lámpás felvonulás.

Ünnepségünk zárásaként egy jó hangulatú vacsorát / zsíroskenyér ,tea/ fogyaszthattunk el együtt a családokkal hangulatos mécsesekkel feldíszített óvodánkban.

Másnap megkérdeztem a nagycsoportos gyerekeket, mi tetszett nekik a legjobban. Válaszaik a következők voltak: „Nekem a pajzsok és a kardok!” „Klassz volt sötétben az udvaron játszani.” „Nekem a zsíroskenyér, mert imádom.” „ A lovak nagyon szépek voltak.” „Nekem a felvonulás, mert itt volt anyukám és apukám.” „Az tetszett, amikor Márton bebújt a libaólba.”

Mindig öröm számunkra, ha a gyermekek élményekkel gazdagodnak.

„Akkor jó a világ, ha jó benne gyerekeknek lenni.”

(Véghegyi Balázs)

Klányiné Glebocki Judit

óvodapedagógus

Erdélyi utazás... Petőfi Sándor nyomában

A leányvári Erdély Jenő Általános Iskola és a dorogi Petőfi Sándor Általános Iskola 7. osztályos tanulói egy 5 napos kiránduláson vettek részt a „Határtalanul” pályázat keretében. Ahogy a címben is olvasható, Petőfi nyomában jártak, Erdélyben. Az utazásról két diákunk számol be.

Október 17., szerda

A hajnali órákban, egész pontosan 5.45-kor gyülekeztünk az iskolánk előtt. A korai időponthoz képest egészen friss volt a társaság. Izgatottan vártuk a busz érkezését, hogy a kaland kezdetét vegye. Viszonylag pontosan jött a busz, miután felvette dorogi társainkat. Elindultunk Miskolc irányába, itt kanyarodtunk Erdély felé. 1 óra körül érkeztünk első úticélunkhoz, Nagykárolyba, a gyönyörűen felújított Károlyi-kastélyba, majd felkerestük Petőfi szobrát. Ő 1846. szeptember 6-8 között tartózkodott itt. Az itteni Szarvas Fogadóban tartott megyebálon ismerkedett meg Szendrei Júliával, későbbi feleségével.

Ezután Erdőd várába érkeztünk, ahol Petőfi és kedvese egybekeltek. A várat sajnos csak kívülről tudtuk megtekinteni. Erre a napra utolsó megállónk Szatmárnémetiben volt, ahol megálltunk Petőfi mellszobránál, a szecessziós stílusban épült Pannónia szállónál, a Vécsey Háznál, mely Szatmárnémeti egyik legrégebbi épülete. Végül a város talán legszebb épületét, a Püspöki Palotát tekintettük meg, ahol az az oltár található, melynél megesküdtek.

Egyórás késéssel érkeztünk a szállásunkra, Koltóra. A csúszásunkkal elért feszült hangulatot csak fokoztuk azzal, hogy a házak felosztásán is variáltunk. Miután csendesedtek a kedélyek, célunkat elérve, hogy a leányváriak egy házban aludhassanak, már igen éhesen és fáradtan ki-ki elindult a maga lakhelye felé.

Nagyon finom vacsora után, energiával feltöltődve hívtuk fel a szüleinket és fedeztük fel a szállást. Majd, mivel degeszre ettük magunkat, úgy döntöttünk, hogy teszünk egy kisebb sétát a faluban. Innen visszatérve és az éjjeli friss levegőtől kicsit felpörögve kezdtünk el fürdeni, majd egymás szobáiba rohángálni és zenét üvöltetni. Szóval jól éreztük magunkat. Hajnali 2-kor csitultunk végül el. Szegény Gábor bácsi – osztályfőnökünk – 2-ig sudokuzott a lépcsőn, a két szint között, ránk vigyázva.

Október 18., csütörtök

Nem örültünk kifejezetten a fél 7-es ébresztésnek, de mit volt mit tenni, fel kellett kelni, készülődni, reggelizni, indulni. Néztük, ahogy kiterelik a szemben lévő házból a teheneket a legelőre. Igen, ez itt még mindig így megy, együtt legelnek a jószágok és együtt terelik haza őket. Mi ezen teljesen elcsodálkoztunk, és örültünk, hogy van, ahol nem halt még ki teljesen a régi falusi életmód, elődjeink életmódja.

Utána a csípős október reggeli hidegben fagyoskodva vártuk a többiek a megbeszélte találkozópontra. Érkezésük után elindultunk a koltói iskolába, amely az éppen felújítás alatt álló Teleki kastélyhoz tartozó – régen szolgálakként funkcionáló –, többszintes épületben volt kialakítva. Itt az irodalom tanár úr tartott nekünk egy rövid előadást arról, hogy Koltónak Petőfi életében milyen kiemelkedő jelentősége volt. A költő ebben a faluban, azon belül is a Teleki-kastélyban töltötte mézesheteit, ennek a kertjében írta több híres versét. Ennek emlékére megkoszorúztuk a kertben található, Petőfit és Júliát ábrázoló szobrot.

A busz érkezése után Nagybányára utaztunk. Belvárosi sétánk során megtekintettük a város szépségeit, továbbá ellátogattunk a Szent István toronyhoz. Az Arany Sas Fogadónál arra emlékeztünk, hogy Petőfiék egy keréktörés miatt kénytelenek voltak itt tölteni egy éjszakát, mielőtt Koltóra érkezhettek volna. Ezután egy libegőhöz mentünk, ami felvitt minket egy hegyre. Itt volt egy szépen és igényesen kialakított étterem, és természetesen a festői erdélyi őszi táj is várt minket. Volt itt egy tó is, ezt körbesétáltuk. Utána a mellette elhelyezett padokon ültünk, beszélgettünk és gyönyörködtünk a tájban. Innen a Bódi-tóhoz vittek minket. Lehetőséget kaptunk vízibiciklizésre is, természetesen kapva kaptunk az alkalmon. Ezek után már csak egy rövid program következett: Kapnikbányán felkerestük az utolsó tatárbetöréskor győztes magyar hadak emlékére állított oszlopot. Koltóra visszaérve a helyi néptáncegyüttes tartott nekünk egy kisebb oktatást, amelyen a székely néptánc alapjait ismerhettük meg. Ezen az estén is újabb mennyei vacsorával vártak minket. Az esti sétánkat aznap is megismételtük, sőt elmentünk a közeli forráshoz, amelyből nem mertünk sokat inni, mert az a hír járta, hogy hashajtó hatású anyagokat tartalmazhatnak, ezért úgy gondoltuk, hogy a több órás utazásokhoz ez most nem igazán esne jól.

Fürdés és egy kiadós „Feelsz vagy mersz?” játék után már hajnali 1-kor elmentünk aludni.

Október 19., péntek

Ma hatkor keltünk. Az öröm és boldogság, ami sugárzott az arcunkról, az felülmúlhatatlan volt. Indultunk ugyanis a következő szálláshelyünk, Székelykeresztúr felé. Először Désen álltunk meg egy gyönyörű templomnál, Kolozsvárra érkezve felkerestük Mátyás király, valamint Bocskai István szülőházát, és megtekintettük Mátyás híres lovas szobrát is.

Következő célunk Torda volt és a sóbánya. Egy nagyon jól és praktikusán kiépített sóbányát látogathattunk meg, ahol szakszerű tájékoztatást kaptunk a sóbányászatról és magáról a bányáról is. Miután leértünk az alsó két szintre, volt némi szabad program, és mindenki kipróbálhatta a rendelkezésre álló játékokat, sportolási lehetőségeket, élményprogramokat, mint pl. óriáskerék, asztali tenisz, golf, az alsó szinten, egy tapon, a 16 éven felüliek csónakázhattak is.

Székelykeresztúrra érve megvacsoráztunk és elfoglaltuk a szállásunkat, melyekkel nem voltunk annyira megelégedve, mint az előzővel. Ezen az estén is sokáig fent voltunk.

Október 20., szombat

Korai ébresztés. Kezdünk hozzászokni a „későn fekszünk - korán kelünk” című játékhoz.

Fehéregyházán koszorút helyeztünk el a Petőfi-emlékműnél és megtekintettük a Petőfi Múzeumot.

Visszatérve Székelykeresztúrra, ellátogattunk a tájmúzeumba és Petőfinek a Gyárfás kúriában álló körtefájához. Itt töltötte a költő az utolsó estéjét. Korondon Ilyés Vészti Mihály fazekasnak köszönhetően tájékoztatást kaptunk a fazekas mesterségről, majd itt, illetve az ebben az utcában berendezett vásárban és bazárokban is lehetőségünk nyílt vásárolni. Farkaslakán Tamási Áron sírjánál tettük tiszteletünket. Szejkefürdőn csodásan megmívelt székelykapuk során jutottunk el Orbán Balázs sírjához. Székelyudvarhelyen volt egy kis szabad foglalkozás, körülnézhettünk a főtéren és vásárolhattunk.

Vacsora után a többiek az előző estékhez képest viszonylag hamar aludni tértek, mivelhogy másnap már indultunk haza. Mi ketten még verset írtunk az egész kirándulás alatt futó vetélkedőhöz, amelynek feladatlapjait általában a buszon töltöttük ki. Hajnali háromig írtuk a verset, szóval három órát aludtunk; de megérte. Erről majd lejjebb.

Október 21., vasárnap

Indulunk haza! Természetesen közben még megnéztünk néhány érdekességet, de lényegesen kevesebbet, mit az előző napokon. Elsőnek Segesvár történelmi óvárosát látogattuk meg. Itt megtekintettük Vlad Tepes (ismertebb nevén Dracula) szülőházát, és megmásztuk a Diák-lépcsőket is.

Utolsó úti célunk Bánffyhunyard volt. Megcsodáltuk Kalotaszeg legnagyobb református templomát. Ártándnál átkeltünk a határon. Nem sokkal később megálltunk egy benzinkútnál, ahol kihirdették a csapatverseny eredményeit. (A kirándulás alatt végig 4-5 fős csapatokat alkotva versenyeztünk).

Másodikok lettünk! Nagyon örültünk, megérte a versírás és a többi munka a fáradságot.

Összefoglalva: egy nagyon eseménydús, izgalmas és tanulságos úton vettünk részt. Bár voltak néha problémák, a jó osztályközösségnek hála a nagyrészüket sikerült orvosolni.

Friedmann Zsófia és Malomvízi-Papp Tündér

7. osztályos tanulók

BESZÉLGETÉS A HÁROMGYERMEKES LEÁNYVÁRI ECSEGHY CSALÁDDAL 2018 KARÁCSONYT VÁRÓ IDŐSZAKÁBAN

A karácsonyt megelőző Mikulás napi ajándékokat a gyermekek mindig izgalommal várják. A szülők és nagyszülők a Mikulást váró emlékeiket idézik, amikor egykoron fényesre suvickolt kis cipőcskéiket az ablakokba tették, és ébredésük után örültek a Mikulás bácsi ajándékainak. A Luca napi jövendölések és népszokások inkább a felnőttek foglalatosságaihoz kapcsolódtak.

A karácsony a szeretet és az ajándékozás öröme, amelyre a család minden tagja nagy várakozással készül. Az ünnepi vacsorát a szépen díszített karácsonyfa közös megtekintése követi. Mindenki kíváncsian bontogatja karácsonyi ajándéksomagjait. A felnőttek csendes örömét a gyermekek, unokáik hálátelt mosolya, játékos vidámsága teszi meghitté.

A többgyermekes családok karácsonyi örömei valamiféle sajátos többlettel teljesebbek. Az adventi időszak küszöbén egy háromgyermekes család köznapai életével ismerkedhettem meg.

A fiatal házaspár 3 szép gyermekükkel együtt fogadott Erzsébet utcai otthonukban egy délutáni beszélgetésre.

A két szép szőnyegpadlós gyermekszoba akár egy óvodai csoportszoba is lehetne. A sok játék, a kellemes meleg az önfeledten játszó gyermekekkel egy sajátos hangulatú keretet adtak beszélgetésünknek. Az ebédlő asztalon virágok és egy nagy gyümölcsös tál almával, körtével, banánnal, narancssal megrakva, amelyből a gyermekek kedvükre válogathattak.

Az apa, Ecseghy László, (35 éves) foglalkozása mozdonyvezető. Esztergomi szolgálati helyén 6-12 órás munkabeosztással dolgozik. A közelmúltban avatott Esztergom-Budapesti villamosított vasúton közlekedő vonatok egyik „masinisztája”. Az édesapja is vasutas lévén, már kisgyermek korától ismerkedhetett a vasutas élettel. Megfelelő előképzés és szakmai gyakorlat után vonatvezetőként 2005 szeptemberében vizsgázott. Munkakörében a szakmai továbbképzés állandó jellegű. Kérdésemre elmondja, hogy a vonatvezetői fülkében egyedül van. A megfelelő műszerek, berendezések sokoldalúan garantálják a biztonságos utazást. Az éves orvosi vizsgálatok is munkaköréhez szükségesek. Szereti a munkáját. A vasúti utazás minden családtagnak Európa legtöbb országára szólóan ingyenes. E kedvezményes lehetőséggel élve együtt látogattak Párizsba és több európai városba. Munkahelyén tekintettel vannak a három gyermekükre. Munkája rendkívüli megértést igényel a családtól,

mivel sokat jár éjszaka, valamint hétvégén és ünnepnapokon is dolgozik. A megértő feleség, Edina is maximális toleranciával fogadja el ezt a körülményt. Számára a családi élet biztonsága fontos és elsődleges feltétele a munkájának. Ottlétemkor szinte pincéri rutinnal teszi a másfél éves Lili elé a kistányérra szeletelt szalámit, sajtot, paradicsomot és kenyeret, aki utána elcsendesedve majszolja a hidegtáli finomságokat. Néha főzésre is vállalkozik, de ahogyan fogalmaz, a „bonyolultabb ételek” főzése párjára vár.

A másfél éves Lili a helyi Tündérkert bölcsődébe jár, ahol szülei a helyi család gyermekeként jelentős kedvezménnyel fizethetik a térítési díjat. Az 5 éves Dalma és a 3 éves Csenge a helyi Kirschbaum (Cseresznyefa) óvodába járnak. A 3 gyermekre tekintettel a két óvodás gyermek után a szülőknek nem kell térítési díjat fizetni. A gyermekek szeretnek az óvodába járni. A szülők a nyelvtanulás szempontjából előnyösnek tartják a helyi óvodai és iskolai német nyelvű foglalkozásokat.

Októberben a mozdonyvezető apa kezdeményezésére óvónői kísérettel egy 21 fős óvodai gyermekcsoport utazott a villanyvonattal Esztergomig és vissza. A gyerekek közelről is megcsodálták a méretes mozdonyt, élvezték hangos dudálását. 1938 májusában a megye előkelőségei és ünneplő ruhás leányvári iskolások fogadták vasútállomásunkon a szentistváni ereklyével érkező aranyvonatot. A mai gyermekekkel érkező vonatot protokoll nélkül várták a szülők és napokig hallgatták gyermekeik vonatos élménybeszámolóit. Lehet, hogy 20-25 év múlva valaki közülük is mozdonyvezető lesz?

A fiatal édesanya életkora iránt tapintatból nem érdeklődöm. Inkább egymásra találásuk körülményeire terelem a beszélgetést. László, a férj 26 évet élt Budapesten, Edina, a feleség Piliscsabán született és nevelkedett. László Piliscsabára járt udvarolni. Edina kezdeti óvatossága fokozatosan oldódott, majd egymást megismerve és megszeretve Mogyorós Edina és Ecseghy László 2009. április 25-én házasságot kötöttek.

Edina bio-mérnökként fejezte be tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem vegyészmérnöki karán. A Richter Gedeon Gyógyszergyár budapesti üzemében kezdett dolgozni, majd a gyermekek megszületése után a dorogi fióktelep egyik üzemének minősítő laboratóriumába került. Szereti a munkáját és elégedett munkahelyével is. A részvénytársaság az adott év nyereségétől függően biztosítja dolgozóinak a 13. havi fizetést, a dolgozók maguk is részvényesei lehetnek az

Rt.-nek. Orvosi rendelőjük korszerűen felszerelt, ahol a különböző szűrővizsgálatokat is elvégzik. A vizsgálatok fajtája és gyakorisága a munkakörök szerint változó és specifikus. A dorogi Richter óvoda a dolgozók gyermekeinek óvodai elhelyezését teszi lehetővé. A három kiskorú gyermekük szempontjából is előnyös, hogy rugalmas munkaidő beosztással dolgozhat, amely nagy segítség a család számára, mert a lányok reggeli bölcsődei és óvodai indítása esetenként az apa közreműködésével is mindig megoldható. Szépséges gyermekeik tőle is sok szeretetet kapnak. „Szinte állandóan rajtam csüngnek, ha velük lehetek” – fogalmazza örömmel.

Beszélgetésünk során tapasztaltam, hogy gyermekeknek mindent biztosítanak, ami egészséges fejlődésük érdekében fontos. A gyermekcentrikus családban a gyermekneveléshez szükséges türelmes szeretet párosul egy rendhez szokott életvitellel. Gyermekeiket azért is íratják be a helyi bölcsődébe és óvodába, mert ott is tapasztalják azt a szerető, törődő nevelőmunkát, amely törekvésekkel egybevág. A helyi gondozás a gyermekek számára is kényelmesebb és a szülői feladatmegosztáshoz is jobban igazítható.

Az Ecseghy család 2012 nyaratól él községünkben. Piliscsabáról költöztek egy szerény Erzsébet utcai házba, amelyet megvásároltak. Érdeklődöm Leányvárra költözésük szempontjairól, motivációiról. A dorogi és esztergomi munkahely innen könnyebben elérhető, de fontosnak tartják azt is, hogy itt nyugodtabb, jobb környezetben élnek. Még a falu általános rendje is kibírja az összehasonlítást Piliscsabával – mondják. Magam is úgy vélem, hogy egy Budapest közeli egyetemi városnak patinásabbnak, elegánsabbnak kellene lennie. A perbáli és dági főutca tisztább, rendezettebb! Érdemes lenne megkérdezni tőlük, hogy ők hogyan csinálják.

A régebben itt élők többször kritizálják az utcák, teretek, házak, udvarok rendjét, tisztaságát, mondván, hogy régebben szebb volt a falu. Tapasztalható, hogy a közmunkások száma és munkaintenzitása nem elégséges a közfeladatok folyamatos megoldásához. Úgy gondolom, hogy az idősebb, betegeskedő lakótársaink részére kellene több segítséget nyújtani házuk, járdáinak utcához tartozó árokrészeinek gondozásához. A nagyvonalú renitenskedőkkel szemben pedig következetes és szigorúbb számonkérésre lenne szükség annak érdekében, hogy községünkben minden lakótársunk jól érezze magát.

Bizonyára más nagycsaládos lakótársaink is örömmel csatlakoznának az Ecseghy család kéréséhez. Örömkre lenne, hogy ha községünkben volna egy zárt, biztonságos játszótér, ahol a gyermekek szülői felügyelet mellett jól éreznék magukat.

Már érintettem a ház belső rendjét, célszerű, esztétikus kialakítását. Elegáns, új főzőfülke csatlakozik a szépen dekorált nagyasztalos ebédlőhöz. A két barátságos és tágas gyermekszoba is igazolja, hogy minden átalakítás, bővítés a gyerekek érdekeiknek lett alárendelve. Ami adalék a család életviteléhez, az egyfajta családi összefogás és közös munka, amely ezt a szép otthont megteremtette. Külső szakiparos csak a csempezéshez kellett. A szülők és a nagyszülők tapétáztak, festettek, lambériáztak, nyílászárókat cseréltek, parkettáztak, villanyt szereltek. (Edina testvére, Gábor a leányvári dzsúdósok hosszú ideig sikeres versenyzője villamosmérnökként végezte a villanyszerelői munkát.) László, a családfő Edina szerint „amolyan barkácsoló típus”, minden munkában jeleskedett. Az igényes belső átalakítások, felújítások után bizonyára a ház udvarának és kertjének szépítése következik, ahol már a bio-mérnök Edina is tervező, irányító szerephez juthat.

A karácsony ünneplése is változott. A leányvári ünnepi vacsora után a gyermekek megcsodálják a családi karácsonyfát és kibontják ajándécsomagjaikat. A karácsonyozás a pesti nagyszülők látogatásával folytatódik, majd a közelebbi, piliscsabai nagyszülők karácsonyfáját és ajándékait is megcsodálják. Az ünnepek időszakában több rokonukkal is találkoznak. Ezek a rokonlátogatások rendszerint kölcsönösek.

Az egykori karácsonyi betlehemezők, a pásztorok és csordások szép rigmusaikkal köszöntötték a meglátogatott családokat. A rímes jókívánságokat és versikéket a piliscsabai Hauck János szép falumonográfiájában összegyűjtötte az utókor számára.

Búcsúzóul Aranyosi Ervin „Karácsonyra mit kérjek – mit adjak?” című szép ünnepváró verséből idézek:

„Csak azt kapjam, amit adok/ Szeretethez meleg szívet,/ veseimhez csengő rímet./ Kenyeret az éhezőknek,/ hitet minden létezőnek./ Örömet és vidámságot / tegyük szebbé a világot.”

Karácsony táján az év utolsó lapszámában az ünnepi jókívánságok mellett, köszönetet mondok mindazoknak, akik írásaim készítésében segítségemre voltak. Velük és Róluk szóló írásaiban egy faluközösség példás történeteivel kívántam tükröt tartani kedves olvasóink számára.

A fényképeken látjuk:

- Egy családi program során az „autóban” a három tündér: Dalma, Csenge és Lili

- Egy mátrai vadasparkban édesapjukkal az őzikéket etetik.

- Csenge besegít egy finomság készítésénél.

Leányvár, 2018. december 1.

Dr. Szakmár János

Ünnepvárás gyerekszemmel

Néhány évvel ezelőtt már beszélgettem különböző korú gyermekekkel arról, ők hogyan készülnek a tél legjobban várt ünnepeire, mit gondolnak a Mikulásról, Jézuskáról, ajándékozásról. Idén négy elsős kisdíákot kérdeztem ugyanerről, természetesen szüleik beleegyezésével. Ki bátran, ki félénkebben, de mindegyikük szívesen és kíváncsian állt rendelkezésemre.

Adamcsik Adél (Adamcsik Adrienn és Adamcsik János gyermeke, egy húga van)

- *Néhány nap és itt a december, tudod, mely ünnepekre készülünk ilyenkor?*
- Karácsonyra és a Télapóra.
- *Te hogyan várod a Mikulást?*
- Rendet rakunk otthon, kitakarítunk az egész házban.
- *Mit gondolsz, miért szeretik és várják őt annyira a gyerekek minden évben?*

– Én azért, mert mindig idekukucskál, látja, mit szeretnék, és mindig azt hozza. Egyszer elhozta, amit a legjobban szerettem volna: a 100 magyar népmesét! Jó vastag könyv!

– *És idén mit szeretnél kapni a Mikulástól?*

– Egy tabletet, egy kicsi sellőbabát és Maoam cukorkát.

– A csomagot a cipőtökben / csizmákban szokták megtalálni?

– Nem. Már volt, amikor próbáltuk kitisztítani a csizmáinkat, mert nagyon koszosak voltak, de inkább a kisasztalra szoktuk kapni az ajándékokat. De szeretném egyszer kipróbálni a cipőset is.

– *És a karácsonyra hogyan készül a családotok?*

– Kitakarítunk, rendet rakunk, kidíszítjük a házat, megvesszük a fenyőt. Megkeressük a garázsban a karácsonyi díszeket, és együtt díszítjük fel a karácsonyfát, mert azt nagyon szeretjük.

– *Mikor díszítitek fel a fenyőfát?*

– Szenteste előtti napon.

- *Hogyan telnek nálatok az ünnepek napjai? Mit csináltok?*
- Otthon vagyunk először, aztán a mamáékhoz megyünk. Egyik nap az egyikhez, aztán a másikhoz. A Piri mamánál ott szoktak lenni az unokatesómék is, együtt játszunk.
- *Mit szeretsz a legjobban a karácsonyban?*
- Ez furcsa lesz: azt szeretem, hogy lehet söpörni, az a kedvencem! Meg lehet takarítani, díszíteni, és ha van hó, hógolyózni is.
- **Pédl Gergely** (Pácz Enikő és Pédl Mihály gyermeke. 7 éves, a család négy gyermeke közül ő a második.)
- *Arról szeretnék beszélgetni veled, hogy te és a családod hogyan készültök az ünnepekre. Tudod, milyen ünnepek jönnek most decemberben?*
- Mikulás és a karácsony, amikor Jézus megszületett.
- *A Mikulás hozzátok reggel vagy este érkezik?*
- Mindenkihez máskor. Hozzánk reggel szokott jönni.
- *Hogyan várjátok őt a testvéreiddel?*
- Kitezzük a csizmánkat és a cipőnket (előtte meg kell tisztítani), és abba teszi bele a csokit és az ajándékokat.
- *Volt, amikor már találkoztál is a Mikulással?*
- Az oviba mindig ellátogatott, ott eljátszottunk neki egy mesét, a Hófehérkét, és kaptunk csokit.
- *Az egész mesét eljátszottátok? Te melyik szereplő voltál?*
- Egy törpe voltam, az okos.
- *Milyen embernek gondoltod a Mikulást?*
- Kedves, mert hoz a gyerekeknek ajándékot, ezért szeretik. A rosszaknak meg virgácsot hoz.
- *Azt szoktad kapni, amire vágysz?*
- Igen, vagy édességet. A Jézuskának azt fogom megírni, hogy tabletet szeretnék.
- *A Mikulásnak is írsz?*
- Igen. Csokit és játékot is kértem most.
- *Hogyan fog hozzá eljutni a leveled?*
- Odaadom a postásnak.
- *És a Jézuskának hogyan írod meg?*
- Kitezzük a levelet az ablakba, és az angyalkák elviszik.
- *Vannak még feladatok otthon, amiket el szoktatok végezni karácsony előtt?*
- Csinálunk egy koszorút, ráteszünk 4 gyertyát, és minden vasárnap meggyújtunk egyet. Meg kitakarítjuk a szobát, beágyazunk, ünneplőbe öltözünk.
- *Fogsz szerepelni a templomban, a betlehemes műsorban?*
- Nem, most nem kértem szerepet.
- *Hogyan telik otthon a karácsony?*
- Együtt játszunk a testvéreimmal, és szoktunk templomba menni.
- **Balogh Letti és Balogh Lili** (Csobán Ildikó és Balogh Krisztián 7 éves ikerlányai, két kisebb testvérük van még.)
- *Lányok, olyan nagy a készülődés, amerre nézünk, már mindenki díszíti a házakat, az iskolát, az óvodát, az utcákat. Mire ez a sürgés-forgás?*
- Lili: Mi is fogunk mézeskalácsot sütni, úgy készülünk a karácsonyra.
- *A Mikulást pedig már járt nálunk. Őt hogyan, mivel vártátok?*
- Letti: Énekelni szoktunk neki, például a Hull a pelyhes fehér hót.
- *Mit kaptatok tőle az idén?*
- Letti: Én egy kis füzetet.

- Lili: Meg csokit is. Fanni egy nagy füzetet, Bendi pedig egy játékhelikoptert.
- *Hogyan tudja meg a Mikulás, hogy mit szeretnétek kapni?*
- Lili: Már egy csomó levelet írtunk neki.
- *És azt kaptátok végül, amit szerettetek volna?*
- Letti: Igen.
- Lili: Nem egészen, egy lovat is szerettünk volna (igazit).
- *És a Jézuskához hogyan jut el a kívánságotok?*
- Lili: Ő megpróbálja kitalálni, mert ő mindent lát és mindent tud.
- *Ti szoktatok saját magatok ajándékokat készíteni másoknak?*
- Lili: Igen, rajzolunk vagy hajtogatunk anyának és apának.
- *Én gyerekkoromban nagyon szerettem a szépen feldíszített karácsonyfáinkat, sokat voltam körülötte, ott játszottam. Meséljete egy kicsit a ti karácsonyfátokról!*
- Letti: Megvesszük és együtt szoktuk feldíszíteni.
- *Miért szeretitek a karácsonyt?*
- Letti: Azt, hogy kapunk ajándékot, és eljönnek hozzánk a rokonok.
- Lili: Együtt vagyunk, és sokat játszunk.

Ahogy a lányoktól is megtudtuk, a kisjézus mindent lát és mindent hall. Kívánom minden kislányoknak és felnőtteknek, hogy kívánságaik meghallgatásra találjanak ezen az ünnepen!

Misik Hajnalka

Mikulás – buli a kultúrotthonban

December elején már 18. alkalommal rendezte meg Mikulás-buliját a Német Nemzetiségi Kulturális Egyesület. Az egyesületben és az iskolában táncoló gyerekeken és testvéreiken kívül bárkit számára nyitott volt a program. Sokan eljöttek, fiatalok és idősek egyaránt, teljesen megtelt a művelődési ház nagyterme.

Gáspár Tibor – a hagyományokhoz híven – köszöntötte a meghívott, idén kerek születésnapjukat ünneplő időseket, majd a gyerekek énekszóval csalogatták be a Mikulást a terembe. Mindenki kapott csomagot a Nagyszakállútól, aki még a zenészekről és a jelen lévő idősebb táncosokról sem feledkezett el. Viszonyásképp a gyerekek vidáman és jókedvűen táncoltak a Mikulásnak, külön erre az alkalomra begyakorolt koreográfiákat is (egy tánc erejéig még őt magát és a segítőit is bevonták), a Leányvár Sramli tagjai pedig húzták – fújták a talpalávalót.

Asztalitenisz betekintés

Az idei ősszel Tardost fogadtuk a 8. fordulóban, Leányváron. Az idén megújult a felállásunk. Erősödött Leányvár csapata: Szikora Kristóf és Jókai Csongor (Piliscsaba) is játszik az összevont, erőteljes csapatban Dósa Mihály és Putz Ákos (Csolnok) alapjátékosokon, illetve Benke András, Rácz Attila, Dósa Vanda és Bánffy Domokos cserejátékosokon kívül. Tavaly két gyengébb csapataunk volt. A többi játékos erősebb csapatokhoz igazolt, mint az Esztergomi ASE vagy a Dág KSE. Leányvár csapata az idei őszi 6. forduló után a 4. helyen áll. Célunk a bajnoki cím, ellenben reális célnak a dobogós helyezést tűztük ki.

Hajrá Leányvár!

Bánffy Domokos

Leányvári Asztalitenisz Szakosztályvezető

Békés Karácsonyi Ünnepeket és eseményekben gazdag Boldog Új Évet kívánunk!

Köszönjük támogatóinknak, segítőinknek és kultúr csoportjaink valamennyi tagjának
egész éves áldozatos munkáját!

Leányvári Német Önkormányzat
Leányvár Német Nemzetiségi Kulturális Közhasznú Egyesület

*Áldott, békés Karácsonyt és sikerekben gazdag,
boldog Új Esztendőt kívánunk minden kedves
Olvasónknak!*

A Leányvári Újság szerkesztősége

Anyakönyvi hírek

Megszületett

Kerecsényi-Váczi Alexandra és Kerecsényi Péter leánya, Luca
(2018. 11. 10.)

Októberi és novemberi halottainktól rendhagyó módon egy verssel búcsúzunk.

Gárdonyi Géza: Ha meghalok

Ne nézzetek rám borzalommal,

ha meghalok:

az a halott a koporsóban

nem én vagyok.

Csak hamu az, elomló televény.

A láng eltűnt. A láng, - az voltam én.

Sorsomnak gyászán se könnyezetek,

s ne mondja a pap: „Ime, porba hullt!”

Sirassátok az árva gyermeket,

s ne a rabot, aki megszabadult.

S mikor a szónok a sírnál beszél,

és végül kiált: „Hát Isten veled!”

ne le a sírba integessen nekem,

fölfelé nyújtson búcsúzó kezet!

Impresszum

Leányvári Újság – Leinwarer Zeitung – Leányvár község lapja – Megjelenik kéthavonta – Lapzártá: minden hónap ötödikén – Kiadja: Piliscsévi Közös Önkormányzati Hivatal Leányvári Kirendeltsége – Sokszorosítás: Féléb Evangélikus Szeretetszolgálatot – Megjelenik 270 példányban – Főszerkesztő: Misik Hajnalka – Hirdetésfelvétel a Polgármesteri Hivatalban – Hirdetések árai: egy oldal 12.000 Ft + Áfa, fél oldal 6.000 Ft + Áfa, negyed oldal 3.000 Ft + Áfa. Lakossági apróhirdetések közzététele ingyenes. Tördelés: Mihelik István
Elérhetőség: leanyvariuj sag@freemail.hu. Észrevételeiket, kérdéseiket a Polgármesteri Hivatalban elhelyezett gyűjtőládán, valamint a Leányvári Újság e-mail címén keresztül juttathatják el a szerkesztőségnek.

ISSN 2060-4874